

Η ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Η ΡΟΖΑ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Μία τριανταφυλλένια όμορφη. Η γέννησίς της μέσα στις φλόγες και τους κεραυνούς του πολέμου. Τά παιδικά της χρόνια. Το χαμικί του πατέρα. Η αιχμηλωσία της. Στο παλάτι της άρχαιας Χανουμισσας της Δράμας. Ο γιουός της Χανουμισσας έρωστυχημένος. Μία συγκινητική σκηνή. Σ' το πέθος της Ρέζας. Στη γλυκειά πατρίδα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Α'.
ΙΑ από τις Κυρίες της Τιμής της Βασιλίσσας 'Αμαλίας όηθηζε και η Ρόζα Μπότσαρη. Την έλεγαν Αικατερίνη, όταν ήταν μικρούλα. Μιά άφογότερα, όταν μεγάλωσε, η έμορφή της ήταν τόσο όμορφη, τόσο τριανταφυλλένια, ώστε την όνομασαν Ρόζα και τό όνομα αυτό της έμεινε.

Η Ρόζα Μπότσαρη ήταν η νεότερη από τις θυγατέρες του ήρωος της Καλλιδρόμης, του γενναίου και λεοντοκόρα Μάρκου Μπότσαρη. Γεννήθηκε στην Ήπειρο στα 1818, μέσα στη φωτιά, στους κεραυνούς και τους καπνούς του πολέμου. Ο πατέρας της αναγκασμένος να βιάζεται διαρκώς στα βουνά και να πολεμάει τους Τούρκους, την άφηνε μαζί με τις άλλες, τις άδελφές στη φροντίδα της μητέρας τους. Όταν έφθασε όμως καιρο πέτασε σάν αυτός κοντά στη φάμλια του, άνοιξε την άγκαλιά του στα παιδιά του και στη συνέχεια τον και τότε παρηγορούσε για τις ζωοπαθείες που έπαθραν από τους Τούρκους.

Τη μικρή του Αικατερίνη την έλάτρευε ζωοφιλεκτικάς ο Μάρκος Μπότσαρης. Κι' ενώ την έφιγγε πάνω στο στήθος του, της έλεγε κατ'απόκρυφον την στά μάτια :

— Έσύ, μικρούλα μου, θα γίνης όμορφη σαν τους άγγέλους που βροσκοίνονται ψηλά στον όρανο.

Κι' η μικρή Μπότσαροπούλα, χαϊδεύοντας τα φλογοκαταπνικμένα, τα τοιχοματά όμορμά του, του άποκρίονταν :

— Έγώ, πατέρα, όταν μεγάλωσω, θάρθε μαζί σου στα βουνά, να πολεμήσω τους Τούρκους !..

Μιά τό όνειρο της μικρής Ρέζας δεν έπραγματοποιήθηκε. Ήρθαν καιροί καιροί και μία μέρα άμέτρητο τουρκόσ άσπερι μπήκε στο χωριό ποίηνε η οικογένεια του Μάρκου Μπότσαρη. Ήταν τό στρατεύμα του Χουραϊτ Πασά, στρατεύμα πολυάριθμο, από Τούρκους κι' Αρβανίτες άποτελούμενο. Έβγαν όμαζέτι την άνοιξη 'Ήπειρο και μόλις μπήκαν στο χωριό δεν έβγασαν καθόλου τον καιρο τους. Σκότωσαν τους άνδρες, έγδισαν τά σπινια και πήραν τις γυναίκες αιχμάλωτες.

Μέσα στη φρενή αυτή άνωστατοίσι η μικρή Αικατερίνη Μπότσαρη άποζωοφύσισε άπ' τους δικούς της. Οι Τούρκοι την παρουσίαν στον Χουραϊτ κι' αυτός εκτιμώντας την έμορφή της, την έστειλε δώρο σε μία όμορφη Χανουμισσα της Δράμας.

Έτσι η μικρή κόρη του Μάρκου βρέθηκε μία μέρα μέσα στ' άρχοντά της πλουσίας 'Οθωμανίδος, στη Δράμα, μαζουά άπ' τους δικούς της, χόνοντας ποτάμι τά δάκρυα.

Η Χανουμισσα της Δράμας μόλις την αντίκρισε θαμτώθηκε άπ' την έμορφή της. Μίλησε μαζί της και την κατέλαξε η έξουανάδα της μικρής 'Ήπειρώτισσας. Κι' έτσι, άντι να την χρησιμοποιήση για σκλάβια της, της φρόντισε σάν να ήταν κόρη της.

Μέσα στ' άρχοντικό της Χανουίς, η κόρη του Μπότσαρη ζούσε σάν μία μικρή πριγκίπισσα. Έπιτα δεν της έλειπε. Όλα εκεί μέσα ήταν πλούσια. Μεγάλοσες λοιπόν η κόρη του Μάρκου κι' όσο περνούσε ό καιρός, τόσο ωοιδόφρανε.

Ο γιουός της Χανουμισσας ήταν ό πρώτος, ύστερα άπ' τη μητέρα του, που θαμτώθηκε άπ' την έμορφή της Αικατερίνης. Την άγάπησε σάν τρελλός και έλεε τό μυαλό της καρδιάς του στη μητέρα του.

Η Χανουμισσα ούτε παραξενεύτηκε, ούτε θύμωσε, άκούγοντας τά λόγια του γιουό της. Γιατί να μην κάμη νόχη της την πεντάμορφη 'Ήπειρώτισσα ;

Η κόρη του Μάρκου Μπότσαρη και γοητευτικά όμορφη ήταν και έξυπνη και φρόνιμη και σεμνή.

Την πήρε λοιπόν μία μέρα κοντά της και της έλεε τί σκεπτόταν γι' αυτή. Της φανερούσε και την επιθυμία τη δική της και του γιουό της τον πόθο να την κάμη γυναίκα του.

Μόλις άκουσε τά λόγια της η Αικατερίνη άρχισε να κλαίει άπαρηγόρητα. Η Χανουμισσα παραξενεύτηκε.

— Γιατί κλαίς, κόρη μου ; τη ρώτησε. Κλαίς άπ' τη χαρά σου ή σου βραίνεις καιμιά λίρα την καρδιά ;

Τότε η Αικατερίνη της φανερούσε τον άκατανόητο πόθο που είχε να ξαναγνώση στους δικούς της. Ότε τά πλούτη της 'Οθωμανίδος την ένδιέφεραν ούτε η βασιλική ζωή που ζούσε στο παλάτι της. Νυσταλγούσε την πατρίδα της, νυσταλγούσε τους δικούς της, τό γονικά της, τις άδελφές της.

Μάταια προσάθηκε η Χανουμισσα να την κάμη ν' αλλάξη γνώμη. Μάταια της ύπόσχονταν να της χαρίση τ' άμέτρητα πλούτη της. Η κόρη του Μπότσαρη ήταν άμεταίτητη. Φιλάντα θά σάς θυμάται της καλόκαρδης Χανουμισσας και την παρακαλώσες :

— Αφήσε με να γυρίσω στους δικούς μου... Δεν μπορώ να ζήσω μαζουά άπ' τη πατρίδα μου. Σ' το πούχες τόσο τρυφερή καρδιά συμπόνεσε με και δωσε μου την έλευθερία μου... Δεν θά σάς ξεχάσω ποτέ, ούτε σάς ούτε τό παιδί σας. Πάντα θά σάς θυμάται και πάντα θά σάς έχω στην καρδιά μου. Αφήστε με να φύγω... Αφήστε με να πάω στους δικούς μου !..

Τά λόγια της Αικατερίνης, τά δάκρυά της και η παρακλήσες της, συγκίνησαν την Χανουμισσα. Κατάλαβε πως δεν μπορούσε να γίνει άλλουός. Η έμορφη 'Ήπειρώτισσα θά μωροίνονταν και θά πέθανε άν έμνε μαζουά άπ' τη γλυκειά της πατρίδα. Αποφάσισε λοιπόν να της δώσει την έλευθερία της. Παρηγόρησε τό γιο της, τοίδωσε να κατάλαβη πως ποτέ δεν θά μπορούσε να κάμη ευτυχισμένη τη νέα π' αγαπάσες και σε λίγες ήμέρες έστειλε την Αικατερίνη στην πατρίδα της, γεμίζοντας την φιλία και δώρα... *

Έτσι ξαναγνώσε η Αικατερίνη στους δικούς της, για να κλαίω σε λίγον καιρο τον πατέρα της που σκοτώθηκε πολεμώντας τους Τούρκους.

Η κόρη του Μάρκου Μπότσαρη βρισκονταν τότε στην άνθηρα της ηλικίας της. Η έμορφή της ήταν εντελής. Έχρησε καιποσο καιρο κοντά στους δικούς της και επέσταν, όταν η 'Ελλάς έλευθώθηκε κι' έφθασαν οι πρώτοι της Βασιλείς, η βασίλισσα Αμαλία την προσέλαβε ως Κυρία της Τιμής, εκτιμώντας την καλοσύνη της, την λεπτότητα του πνευμάτος της, την άγαλλοτή της, την έπείροχη έμορφή της.

Για την βασίλισσα Αμαλία η Ρόζα, δεν ήταν μόνον μία γυναίκα της Τιμής. Η Αμαλία, νέα κι' αυτή τότε, αγαπούσε τη Ρόζα σάν φίλη της, σάν άδελφή της.

Να τί γράφει στο βιβλίο της για την πρόκληση της Ρέζας Μπότσαρη ως Κυρίας της Τιμής στο παλάτι η κ. Νόρδεμφλιντ, η όποία είχε όθει μαζί με τους πρώτους μας βασιλείς στας 'Αθήνας.

Η κ. Νόρδεμφλιντ άναφέρει πάντα τί κατοτέγω σ' έπιστολές της, τις όποιες έγραψε στη φίλη της κ. Φόν Σαζορστ, Κυρία της Τιμής της Μεγάλης Δουκίσσης του 'Ολδεδούργου και η όποιες δημοσιεύθηκαν άργότερα σε τόμο :

«...Με την άρχη του Νέου Έτους ελπίζω να τελειώση και τό ζήτημα της εκλογής 'Ελληνίδος Κυρίας της Τιμής. Η σκέψης της Βασιλίσσης να προσλάβη μία νέα πού να μιλη μόνον την 'Ελληνική και να φορη την έθνική φροσύνη εινε πράγματι ιδέα έξυπνη και πολύ σωστή και βεβαίως θα κάνη άριστή έντύπωση... Η εκλογή του καταλλήλου προσώπου θ' άργήση λιγάκι. Έπί του παρόντος τά χρέη της Κυρίας της Τιμής τά έκτελώ έγώ. Δεν εινε όμως και σωστό να διανωσισθ' τό πράγμα».

Έπί τέλους η Βασίλισσα Αμαλία άνήγγειλε ότι έδιάλεξε την πρώτη 'Ελληνοπούλα «Κυρία της Τιμής». Η εκλεκτή εινε η Αικατερίνη Μπότσαρη, η πεντάμορφη κόρη του ήρωα Μάρκου Μπότσαρη».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ένα ταξίδι στην Βαυαρία. Στις αόλές της Γερμανίας. Η έμορφή της Ρέζας μαγεύει, γοητεύει, ξετρελαίνει. Η εκτίμησις του πατρός του 'Οθωνος και της Βασιλίσσης Θηρεσίας προς την Ρόζαν. Το πορεαίο της. Ο γάμος της. Το πρώτο σύννεφο. Ο θάνατός της.

Ο Μάρκος Μπότσαρης.

Λόγω πληθώρας ύλης, η συνέχεια των ΠΕΡΙΠΤΕΤΙΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ στο προσεχές φύλλο.